

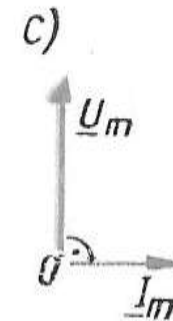
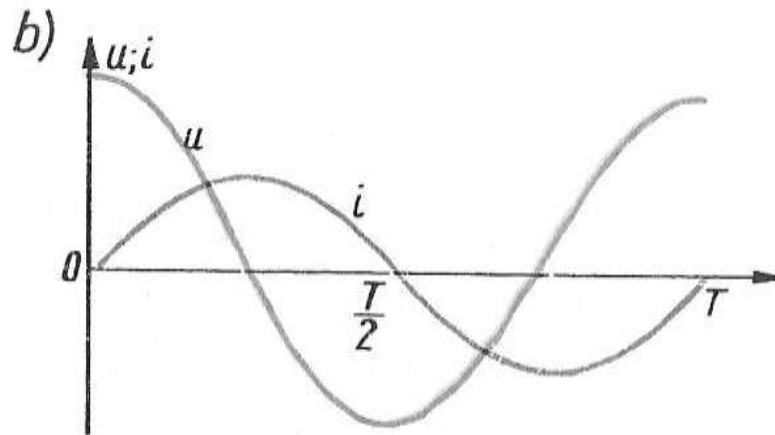
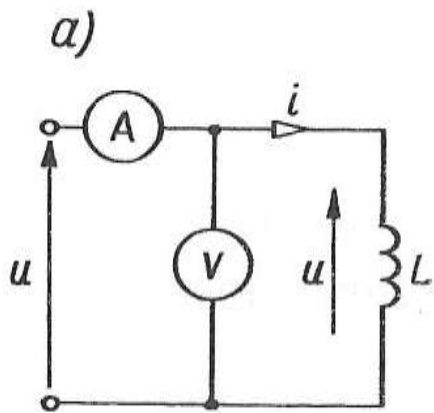
# Lekcja 88. Cewka zasilana prądem sinusoidalnym

Napięcie na cewce idealnej  
(14.20)

wyraża się wzorem

$$u = L \frac{\Delta i}{\Delta t}$$

a więc zależy nie bezpośrednio od prądu, lecz od jego zmiany w czasie.



Rys. 18.3

Cewka indukcyjna idealna zasilana prądem sinusoidalnym: a) schemat obwodu; b) przebiegi prądu i napięcia; c) wykres wektorowy amplitudowy

Przyjmijmy, że przez cewkę płynie prąd sinusoidalny

$$i = I_m \sin \omega t$$

Zmiana prądu  $\Delta i$  jest równa iloczynowi amplitudy  $I_m$  i zmiany funkcji sinusoidalnej  $\Delta(\sin \omega t)$

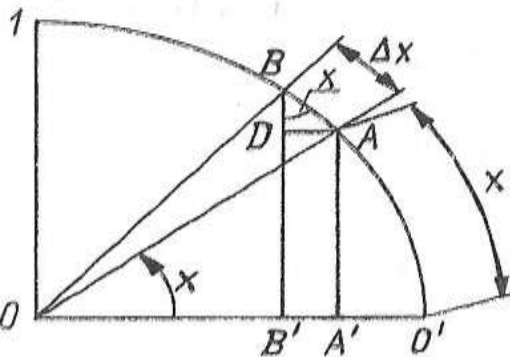
$$\Delta i = I_m \Delta(\sin \omega t) \quad (18.6)$$

a napięcie

$$u = LI_m \frac{\Delta(\sin \omega t)}{\Delta t} \quad (18.7)$$

Aby obliczyć wyrażenie  $\frac{\Delta(\sin \omega t)}{t}$  oznaczmy  $\omega t = x$  i posłużymy się

metodą graficzną. Na rys. 18.4 przedstawiono koło o promieniu jednostkowym. Na tym kole odmierzone dowolny kąt  $x = OA$  w mierze łukowej i mały przyrost kąta  $\Delta x = AB$ .



Rys. 18.4

Rysunek objaśniający obliczanie  $\frac{\Delta i}{\Delta t}$  przy sinusoidalnym przebiegu  $i = I_m \sin \omega t$

Sinus kąta  $x$  jest na rys. 18.4 równy odcinkowi  $AA'$ , a sinus kąta  $(x + \Delta x)$  jest równy odcinkowi  $BB'$ . Przyrost funkcji  $\sin x$  jest więc równy różnicy odcinków  $BB'$  i  $AA'$ , tj. odcinkowi  $BD$

$$\Delta (\sin x) = BD$$

Na tym samym rysunku długość łuku  $\Delta x = AB$ . Przy bardzo małej długości łuku można go zastąpić cięciwą. Tak otrzymujemy trójkąt prostokątny  $ABD$ , z którego wynika, że

$$\frac{BD}{AB} = \frac{\Delta (\sin x)}{x} = \cos x \quad (18.8)$$

Jeżeli uwzględnimy, że  $x = \omega t$  oraz  $\Delta x = \Delta(\omega t) = \omega \Delta t$ , to obliczymy

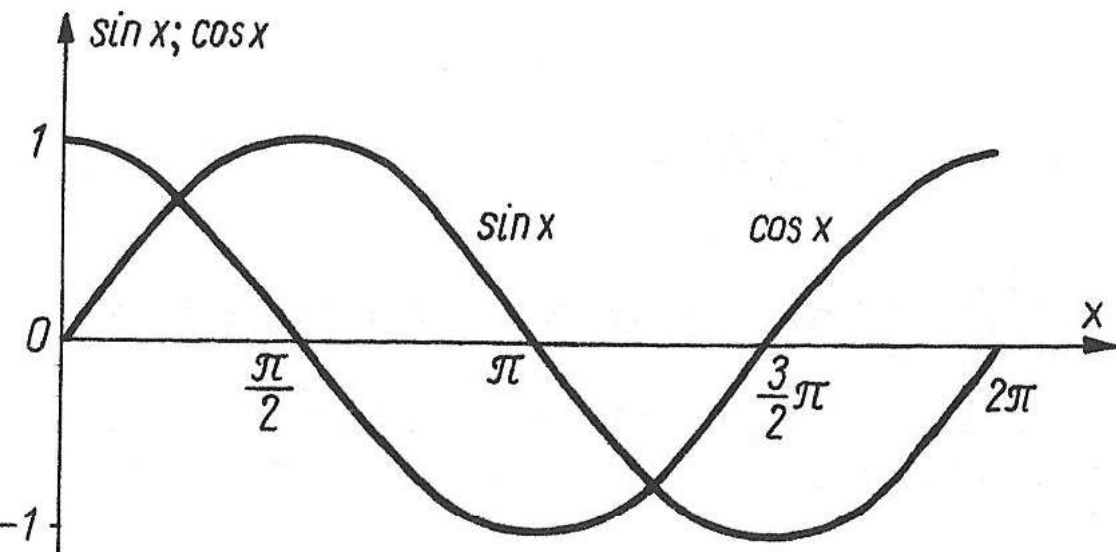
$$\frac{\Delta (\sin \omega t)}{\Delta (\omega t)} = \frac{\Delta (\sin \omega t)}{\omega \Delta t} = \cos \omega t$$

a następnie

$$\frac{\Delta (\sin \omega t)}{\Delta t} = \omega \cos \omega t \quad (18.9)$$

Wyrażenie to podstawiamy do wzoru (18.7) i otrzymujemy przebieg napięcia na cewce

$$u = \omega L I_m \cos \omega t \quad (18.10)$$



Rys. 18.5

Sinusoida i kosinusoida

Funkcja kosinusoidalna ma przebieg podobny do przebiegu funkcji sinusoidalnej, lecz przesunięty o  $\pi/2$ , tj. o  $90^\circ$ . Wykresy funkcji  $\sin x$  i  $\cos x$  przedstawiono na rys. 18.5. Jak widać z wykresu

$$\cos x = \sin \left( x + \frac{\pi}{2} \right) = \sin (x + 90^\circ) \quad (18.11)$$

Przepiszmy wzory na  $i$  oraz na  $u$  i porównajmy je

$$i = I_m \sin \omega t$$

$$u = \omega L I_m \sin (\omega t + 90^\circ) \quad (18.12)$$

$$U = \omega LI \quad (18.14)$$

Wymiarem  $\omega L$  jest, jak łatwo sprawdzić, om

$$1 [\omega L] = 1 \text{ s}^{-1} \frac{\text{V} \cdot \text{s}}{\text{A}} = 1 \frac{\text{V}}{\text{A}} = 1 \Omega$$

Wyrażenie  $\omega L$  przedstawia zatem opór indukcyjny cewki. Nazywamy go reaktancją indukcyjną i oznaczamy literą  $X$  ze wskaźnikiem  $L$  u dołu

$$X_L = \omega L \quad (18.15)$$

Reaktancja indukcyjna jest równa iloczynowi pulsacji  $\omega$  i indukcyjności  $L$ .

Wartość skuteczna napięcia na cewce indukcyjnej jest przy prądzie sinusoidalnym równa iloczynowi reaktancji cewki i wartości skutecznej prądu.

Z porównania przebiegów prądu i napięcia

$$i = I_m \sin \omega t$$

$$u = \omega L I_m \sin (\omega t + 90^\circ) = U_m \sin (\omega t + 90^\circ)$$

wynika, że faza napięcia jest o  $90^\circ$  większa od fazy prądu, tzn., że faza napięcia na cewce wyprzedza o  $90^\circ$  fazę prądu, albo, jak często się wyrażamy, prąd opóźnia się w fazie o  $90^\circ$  względem napięcia na cewce.

Kąt przesunięcia fazowego w cewce idealnej

$$\varphi = \psi_u - \psi_i = 90^\circ \quad (18.16)$$

## Przykład 18.2

Przez cewkę idealną o indukcyjności  $L = 0,127 \text{ H}$  przepływa prąd  $i = 7,07 \sin 314 t$ . Obliczyć wartości skuteczne prądu i napięcia na cewce oraz przebieg czasowy napięcia.

### Rozwiązanie

Reaktancja indukcyjna cewki  $\omega L = 314 \cdot 0,127 = 40 \Omega$

Wartość skuteczna prądu  $I = \frac{I_m}{\sqrt{2}} = \frac{7,07}{1,414} = 5 \text{ A}$

Wartość skuteczna napięcia  $U = \omega L I = 40 \cdot 5 = 200 \text{ V}$

Amplituda napięcia  $U_m = \sqrt{2} U = 283 \text{ V}$

Przebieg napięcia  $u = 283 \sin (314 t + \pi/2)$

Należy zaznaczyć, że zapis  $\pi/2$  jest tu poprawniejszy niż  $90^\circ$ , bo  $\omega t = 314 t$  jest wyrażone w radianach. Jeżeli jednak zapiszemy  $90^\circ$ , ale będziemy pamiętać, że tego bezpośrednio nie można dodawać, to nie popełnimy błędu.